

Posudek oponenta diplomové práce
Veroniky Štětinové
Právní úprava nálezů v římském právu

Autorka Veronika Štětinová předložila svou diplomovou práci na téma nálezů věci v římském právu, tedy na téma jednoho ze způsobů nabytí vlastnického práva k věci. Jde tedy o práci, jejímž obsahem je rozvedení jednoho z důležitých témat kapitoly věcných práv. Sama v úvodu práce trefně konstatuje, že „život každého z nás se z velké části skládá ze ztracení, hledání a nalézání, ať už smyslu života, práva či klíčů od domu“ (str. 1). Je pak pochopitelné, že autorku téma zaujalo a rozhodla se jej analyzovat v předložené práci. Pokud jde o vytčení tezí nebo cílů, které by autorka v práci chtěla vyargumentovat, obsahuje úvod základní informace o přístupu autorky k pojednávané materii.

Práce o 107 (!) číslovaných stranách se formálně dělí na tři kapitoly, úvod, závěr, seznam zkratk, seznam použité literatury, seznam použitých edic a překladů pramenů a seznam použitých právních předpisů. Připojena je i česká a anglická anotace, včetně seznamu klíčových slov.

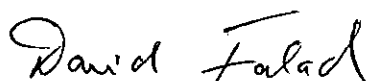
V téměř třístránkovém úvodu uvažuje autorka nad významem konceptu nálezů věci v rámci systematiky římského práva a – jak bylo výše uvedeno – v samotném lidském životě. Současně nastiňuje základní pojmy, které v práci dále rozebírá (*occupatio* a specifické formy okupace). Následují uvedené tři hlavní kapitoly, které téma pojímají v zásadě dogmaticky. První kapitola (str. 4 – 13) podrobně rozebírá pojem vlastnictví v římském právu a nastiňuje způsoby nabytí vlastnického práva tak, jak je dogmatika římského práva formulovala. Druhá kapitola (str. 14 – 66) je celá věnována hloubkové analýze nabytí vlastnického práva s tím, že celkově se kapitola koncentruje právě na výše uvedenou okupaci věci. Autorka velmi podrobně rozebírá tematiku a pouští se do detailních analýz institutů a pojmů s okupací souvisejících. Třetí kapitola (str. 67 – 91) se pak podobně věnuje jednak recepci římskoprávní úpravy nálezů v právním řádu na českém území v historickém kontextu, jakož i současné právní úpravě v českém právním řádu. Závěr (str. 92 – 96) je pak stručným shrnutím obsahu předchozích kapitol.

Z hlediska výstavby textu jsou jednotlivé kapitoly dobře logicky seřazeny, a zvláště úvahy nad praktickými důsledky jednotlivých modalit nálezů, jdou do hloubky a využívají řadu primárních i sekundárních pramenů jako úvahovou základnu.

Pokud jde o literaturu, je její okruh pro práci předloženého rozsahu adekvátní. Oponent ale zdůrazňuje, že „předložený rozsah práce“ se zcela vymyká standardům podobných prací. V tomto kontextu jde o práci zcela mimořádnou. Autorka používala jak primární zdroje (zastoupeno je 7 položek), tak sekundární literaturu (knižní i časopiseckou) jak české, tak zahraniční provenience. Autorka v práci průběžně odkazuje na používanou literaturu a odkazy mají standardní formát.

Pokud jde o obsah, považuji práci za mimořádně kvalitní a čtivě a s nadhledem napsanou. Práci doporučuji k obhajobě, při které navrhuji pojednat otázky derelikce jako jistého předpokladu pro okupaci.

V Praze, dne 27. května 2014

JUDr. David Falada